

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. Divitum conditio in morte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Judicare egeno, & pupillo; humilem, & pauperem justificare. Pf. 81. 3. Justificatio supponit culpam, & delet præcedentem maculam. Dicit ergo, peccatorem justificare, aut pauperem eripite. Paupertati justificationem prudenter exoptat: quia scit, apud humanos Judices, & tribunalia, pauperem semper, uti peccatorem, damnari; cum dives absolvatur ut justus. Id. in Jos. 9. §. 20.

§. V.

Divites periculis obnoxij.

Dives quidem nihil aliud mihi esse videtur, quam civitas absque muris in agro sita, & undique insidiantibus exposita. S. Chryl. hom. 13. in act.

Non aliter in divites Sathan inflit, quam canis quispiam panis buccellam, aut placentam, de manu parvuli abrepturus. Id. in ep. Rom. 3. serm. 7.

Quem non metuit dives? an non latrones? an non potentes? an non invidios? an non calumniatores? & quid calumniatores? aut latrones, dico? familiares suos suspectos habet. Id. hom. 35. in ep. 1. ad Corinth. c. 4. Videplura hic.

Quemadmodum passer, & à pueris, & à visco, capitur, & à laqueis, & ab aliis innumerabilibus; ita etiam qui est dives, & suorum, & hostium petitur insidiis; & in majore, quam ille, versatur periculo. Id. in Pf. 10.

Facile amittunt cœlestia, qui terrenis abundant. S. Laur. Justin. l. de cast. connub. cap. 4.

§. VI.

Divites sunt miseri.

Homo quidam erat dives. Luc. 16. 19. Hunc, tanquam durum, & in pauperes inhumanum, Dominus anonymum, nominisque expertem, inducit: nempe ut exemplò id confirmet, quod per prophetam de iis aliquando pronuntiârat, qui DEUM non metuunt. Pf. 15. *Nec memor ero nominum eorum per labia mea*: pauperem verò propriò nomine designat; siquidem tales in DEI lingua, & ore, obversantur. S. Titus Boltr. hic.

Erat quidam mendicus nomine Lazarus. Luc. 16. 20. Ubi ergo nomen divitis? nusquam: quippe qui nomine careat. Quantæ divitiæ! arbor foliis vernans, sed fructu destituta: quercus in altum protensa, quæ glandem brutis animantibus in cibum suppeditat. S. Chryl. t. 6. tr. in terræ mot.

Leoni X. alchimiſta librum dedicaverat de arte aurum conficiendi. Cum speraret magnam honorarium, tandem Papa crumenam bene magnam homini dedit, inquiring: quoniam aurum tibi ipse conficere potes, dari *Polyant. Sacr. Tom. 1.*

tibi solum necesse est, quòd illud recondas. Sic DEUS cum iis agit, qui omnî studio aurum comparant: dat eis vacuum crumenam, ut impleant ipsi. Et quia in conatu suo sæpe deficiunt, bursa vacua manet. Jonghen p. 3. Exh. 4.

§. VII.

Divitum conditio in morte.

Dormierunt somnum suum, & nihil &c. Pf. 75. 6. Dormierunt enim in cupiditatibus suis; delectat illos: transit somnus iste, transit vita ista; & nihil invenierunt in manibus suis, quia nihil posterant in manu Christi. Vis aliquid invenire in manibus tuis postea? noli contemnere modò manum pauperis; & respice manus inanes, si vis habere manus plenas. S. Aug. in Pf. 75.

Omnia flumina intrant in mare. Ecclæ 1. 7. Cum flumina sint aquarum dulcium, habent tamen fines amarus. Non potest quæri in mari, quisnam sit Tagus? aut Nilus? aut alius fluvius? Divites hujus sæculi sunt fluvii (*divitia si affluant*) nunc dulces fluunt, in morte omnia amarefcunt, & confunduntur. Diez fer. 6. D. 2. Quadr.

Fili, recordare &c. Luc. 16. 25. Dentes integros, & valentes, summâ curâ fovemus; putridos extrahi curamus, & abjicimus. E contra pedes sanos laboribus, ambulatione exercemus, in pulvere, & cæno; si deficiunt, eos fovemus. Sic divites, quasi dentes, omnibus in honore; putridi, perditis opibus, despiciuntur. Pauperes ut pedes, in sæculo abjecti, laboribus expositi; si infirmantur, à DEO cœlestibus recreantur auxiliis; & si moriuntur, beatorum gaudent confortiò. Stella hic.

Vos alloquor divites, ac locupletes. Respicite finem; à cupiditate desistite; quæ possidetis, non amate. Quanto amantior fueris, tantò plus eorum, quæ ad te nihil pertinent, nihilque profutura sunt, relinques. Volo, tecum feras omnia, nè alienis relinques. S. Basilius l. 2. in divit. avaros.

Nescit natura divites, quæ omnes pauperes generat. Neque enim cum vestimentis nascimur, nec cum auro, argentoque, generamur. Nudos fudit in lucem; egentes cibo, amictu; nudos recipit terra, quos edidit. S. Ambr. l. de Naboth c. 1.

Dives in morte similis mulo regio, divitias multas deportanti; ex quibus nihil illi tandem manet, nisi plura ulcera, quæ ex tanto onere contraxit. Oforius fer. 3. D. 2. Quadr.

Avis, quæ inviscatur, dicitur miserior; nec gaudet de visco; nec libera dolet, quòd non inviscatur: quia viscus est ad malum ejus; sic viscus divitiarum. Ecclæ 5. 12. *divitia conservate in malum Domini sui.* Et licet modò viscum, seu laqueum, non sentiant; sentient in morte, sicut avis volare incipient.

Ooo

Tuna

Tunc non ascendent, sed cadent. Prov. 11. 28.
qui confidit in divitiis, corruet. Summa
Prædic. Divitiæ.

§. VIII.

Divites honorantur, promoventur.

FU¹ (Berzellai) *vir dives nimis.* 2. Reg. 19.
32. Pagnin. & Sept. *vir magnus etas*
valde.

Eras ibi mulier magna. 4. Reg. 4. 8.
Magna, id est, dives, potens, ut explicat Lyr.
Carthuf. Hugo.

Confundantur omnes, qui adorant scul-
ptilia. Pf. 96. 7. Divites, quando habent divi-
tias, honorantur ut imagines aurò circumdatæ.
Hugo Card, hic.

Venit quidam homo dives. Matth. 27.
57. Quia Joseph dives, & nobilis, fuit; fa-
cile impetravit à Pilato, quod petiit: ideo Evan-
gelistæ dicunt, quòd fuerit *dives.* & *nobilis*
à curto; non ad saclantiam, quòd talem di-
scipulum habuit JESUS; sed ad insinuandum,
cur ei patuit ad Pilatum accessus; qui pauperis
ingressum, & preces, sprevisset. Dion Carth.
hic. Joseph ab Arimathæa dives dicitur: ut
ostenderet causam, quare à Pilato potuerit impe-
trare Corpus JESU; vel unde accessum ad eum
habuerit. S. Paschasius.

§. IX.

Divites sit virtute, maximè mise-
ricordiâ.

Filii Joseph in duas divisi tribus, Ma-
nasse, & Ephraim. Jos. 14. 4. Cæteri
filii Jacob quisque suam tribum dedit populo
DEI; Joseph autem duas constituit. Cur hoc?
Joseph solus è fratribus pauper fuit, & dives.
Pauper, dum servus Ægyptus factus, & in-
carceratus, omnibus bonis spoliatus, & ami-
cis: dives fuit Prorex Ægypti. S. Hieron. ep.
ad Salvinam: Joseph, qui in egestate, & in
divitiis, dedit experimenta virtutum; qui &
servus, & Dominus, docuit animæ libertatem;
nonne post Pharaonem regis ornatus insignibus?
Sic DEO charus fuit, ut super omnes Patriarchas
duarum tribuum pater fieret. Bæza t. 2. l. 6.
§. 3.

Quid faciam? Luc. 12. 17. Parata tibi
responsio fuerat: esurientium animas implebo;
aperiam horrea, & omnes vocabo pauperes;
imitabor Joseph Gen. 41. 56. humanitatis lau-
dibus vocem emittam magnificam: quicumque
panibus egetis, venite ad horrea mea. Ne puta,
omnia tuo ventri preparari, Quæ in manibus ha-
bes, ut aliena existima &c. S. Basilus serm. in div.
avaros.

DEO, gratitudinis ergo, aliquid tribue;
quòd ex eorum es numero, qui de aliis bene
mereri possunt; non qui aliorum beneficentiâ
opus habent; quod non ex alienis manibus
pendes, sed ex tuis aliis. Da operam, ut non
solum opibus, sed etiam pietate; non solum
aurò, sed etiam virtute, sis locuples. Cura,
ut proximo tuo idcirco præstantior sis, quia
benignior. Fac calamitoso sis DEUS,
DEI misericordiam imitando: nihil enim
tam divinum homo habet, quam de aliis
bene mereri. S. Greg. Naz. or. 27. de paup.
amore.

Eto dives in misericordia, si semper vis esse
dives. S. Chrysol. l. 104.

Extiterunt in omni tempore, & in no-
stra ætate non desunt, sicut & boni paupe-
res, ita & boni divites. S. Prosper ep. ad De-
metriadem.

Elemosynarius est sicut nutrix, quæ
lactat puerum. Nam sicut nutrices conue-
verunt impinguari, ut abundant lacte, &
bene nutriant pueros. Sic Dominus impin-
guat divites bonis temporalibus, ut abun-
dent lacte compassionis, & nutriant filios,
id est, pauperes suos. S. Bonav. diæt. sal.
cap. 16.

Pauperes utilitati divitum causâ facti sunt;
ut, factâ inter utroque comparatione, facilius
agnoscant divites Dei erga se beneficentiam. Isid.
Clarius or. 10.

Miscellanea.

Homo quidam erat dives. Luc. 16. 1.
Et quis erat homo iste? nisi CHRISTUS. Et
quomodo dives non erat, cui ministrabant
Angeli? Virtutes parebant? elementa ser-
viebant? Et habebat villicum. Quem?
nisi hominem: Cui ad colendum Mundum
tota fuerat commissa possessio. S. Chrysol.
l. 125.

Divites Luc. 16. 19. Dicitur, ait S. Bo-
navent. non solum propter divitiarum posses-
sionem, sed etiam propter nimium earum
amorem.

Iste demum verè dives est, qui ditescere
non cupit; qui pauper esse non vult.
S. Chrylostomus Serm. 2. in Philippent.
cap. 1.

Vis ditari? amicum habeas DEUM; &
omnium ditissimus eris. Id hom. 2. ad pop.
Antiöch.

